

عنوان مقاله:

مقامات عرفانی در اشعار عبدالباقی مجددی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

شهرزاد کیانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمدامیر مشهدی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

سلوک یا طی طریق، راه رسیدن به خداست. سالک تحت ارشاد و تعلیم پیر و راهنمای خویش پس از ترک تعلقات مادی و معنوی و ردایب اخلاقی، تحمل رنج ریاضت و مجاهده با نفس سرکش، پله پله مقامات معنوی را طی کرده، با فنای خویش در آخرین منزل به وصال محبوب نائل می‌گردد. یکی از عرفای بلندپایه و پویندگان راه حق عبدالباقی مجددی، شاعر معاصر افغانستان است. این مقاله به بررسی این مقامات در اشعار عبدالباقی مجددی از جمله توبه، ورع، زهد و... می‌پردازد و از خلال آن می‌توان به عقاید عرفانی و جایگاه عرفانی وی پی برد.

کلمات کلیدی:

عرفان، دیوان اشعار، عبدالباقی مجددی، مقام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693435>

